

Ceturtdiena, 2015. gada 15. janvāris

P8_TA(2015)0009

2013. gada ziņojums par Eiropas ombuda darbību

**Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. janvāra rezolūcija par gada ziņojumu par Eiropas ombuda darbību 2013. gadā
(2014/2159(INI))**

(2016/C 300/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā gada ziņojumu par Eiropas ombuda darbību 2013. gadā,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 43. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta lēmumu 94/262/EOTK, EK, Euratom par statūtiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē Ombuda pienākumu izpildi⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2001. gada septembrī pieņemto Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu,
 - ņemot vērā lobēšanas pārredzamības un integritātes principus, ko publicējusi Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO),
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas ombuda darbību,
 - ņemot vērā Reglamenta 220. panta 2. punkta otro un trešo teikumu,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A8-0058/2014),
- A. tā kā 2014. gada 15. septembrī Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam oficiāli tika iesniegts gada ziņojums par Eiropas ombuda darbību 2013. gadā un tā kā 2014. gada 24. septembrī Briselē ombude *Emily O'Reilly* iepazīstināja Lūgumrakstu komiteju ar šo ziņojumu;
- B. tā kā LESD 24. pantā ir noteikts princips, ka ikviens Savienības pilsonis var vērsties pie Ombuda, kura institūts izveidots saskaņā ar 228. pantu;
- C. tā kā ar LESD 228. pantu Eiropas ombuds tiek pilnvarots pieņemt sūdzības par kļūdām pārvaldē, kas pieļautas Savienības iestāžu vai struktūru darbībā, izņemot kļūdas, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa;
- D. tā kā Pamattiesību hartas 41. pantā noteikts: "Ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un saprātīgos termiņos veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās";

⁽¹⁾ OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 15. janvāris

- E. tā kā Hartas 43. pantā noteikts: "Ikvienam Savienības pilsonim un jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības vērsties pie Ombuda ar sūdzībām par Savienības iestāžu vai struktūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa";
- F. tā kā šī definīcija attiecas ne tikai uz tiem gadījumiem, kad pārkāptais noteikums vai princips ir juridiski saistošs; tā kā labas pārvaldības principi ir plašāki par tiesību aktu prasībām; tā kā pirmais Eiropas ombuds ir norādījis, ka "administratīvas kļūmes rodas, kad publiska struktūra nedarbojas saskaņā ar tai saistošu noteikumu vai principu"; tā kā tāpēc Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ne tikai jāpilda savas juridiskās saistības, bet arī jābūt orientētām uz pakalpojumu sniegšanu un jānodrošina sabiedrības locekļiem pienācīga attieksme un savu tiesību pilnīga izmantošana;
- G. tā kā labas pārvaldības jēdziens būtu jāpaplašina, ieviešot jēdzienu "labāka pārvaldība", ar ko saprot pašlaik notiekošu un nepārtrauktu uzlabojumu procesu;
- H. tā kā Eiropas ombuda galvenā prioritāte ir nodrošināt iedzīvotāju tiesību pilnīgu ievērošanu un tiesības uz labu pārvaldību atspoguļo augstākos standartus, ko sagaida no Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām; tā kā svarīgs Eiropas ombuda uzdevums ir palīdzēt ES iestādēm kļūt atklātākām, efektīvākām un iedzīvotājiem pieejamākām, lai stiprinātu viņu uzticēšanos Savienībai;
- I. tā kā Eiropas Parlaments plenārsēdē 2013. gada 3. jūlijā ievēlēja Emily O'ReillyEmily O'Reilly par Eiropas ombudi, un savu zvērestu viņa nodeva 2013. gada 30. septembrī;
- J. tā kā 2013. gadā 23 245 iedzīvotāji lūguši Ombuda dienestu palīdzību; tā kā, ievērojot iepriekš minēto, 19 418 iedzīvotāji saņēma konsultācijas ar interaktīvās rokasgrāmatas starpniecību Ombuda tīmekļa vietnē, savukārt 1 407 pieprasījumos tika izteikta vēlme saņemt informāciju; tā kā 2 420 pieprasījumi tika reģistrēti kā sūdzības (2012. gadā to bija 2 442); tā kā par 2013. gadā saņemtajām sūdzībām Ombuds ierosināja 2 354 lietas;
- K. tā kā Ombudam būtu jāsniedz sīkāka informācija par sūdzību formātu, lai gadu gaitā varētu salīdzināt sūdzības, kas saņemtas elektroniskā formātā, izmantojot Ombuda interaktīvo tīmekļa vietni, un sūdzības, kas saņemtas bezsaistē;
- L. tā kā ombuds 2013. gadā ir uzsācis 350 izmeklēšanas procedūras (2012. gadā to bija 465), no kurām 341 tika uzsāktas, balstoties uz sūdzībām, bet 9 bija patstāvīgas izmeklēšanas;
- M. tā kā Ombuds 2013. gadā ir uzsācis 461 izmeklēšanas procedūru (2012. gadā to bija 465), no kurām 441 tika uzsāktas, balstoties uz sūdzībām, bet 20 bija patstāvīgas izmeklēšanas; tā kā 340 (77,1 %) no pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām ierosinātas, pamatojoties uz privātpersonu sūdzībām, bet 101 (22,9 %) no pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām ierosinātas, pamatojoties uz uzņēmumu, asociāciju vai juridisku personu sūdzībām;
- N. tā kā 2013. gadā pabeigtās izmeklēšanas procedūras attiecās uz informācijas un dokumentu pieejamības pieprasījumiem (25,6 %), Komisiju kā Līgumu uzraudzītāju (19,1 %), institucionāliem un politiskiem jautājumiem (17,6 %), pārvaldes un civildienesta noteikumiem (16,5 %), konkursiem un atlases procedūrām (14,8 %), līguma slēgšanas tiesībām un dotāciju piešķiršanu (9,5 %) un līgumu izpildi (7,4 %);
- O. tā kā attiecībā uz izmeklēšanas procedūrām, kas 2013. gadā ierosinātas pēc Ombuda iniciatīvas, var identificēt šādas svarīgākās tēmas: pārredzamība ES iestādēs, ētikas jautājumi, iedzīvotāju līdzdalība ES lēmumu pieņemšanā, ES finansētie projekti un programmas, pamattiesības un pakalpojumu kultūra;

Ceturtdiena, 2015. gada 15. janvāris

- P. tā kā problēmas pārredzamības jomā biežāk ir saistītas ar iestāžu atteikumu nodrošināt piekļuvi dokumentiem vai informācijai, rīkojot sanāksmes aiz slēgtām durvīm, un ar atklātības trūkumu ES ekspertu grupu izveides procesā; tā kā publiska piekļuve dokumentiem ir vienas no tiesībām, kas paredzētas ES Pamattiesību hartā;
- Q. tā kā 2013. gadā Ombuds saņēma vairākas sūdzības par interešu konfliktiem vai darbinieku rotācijas gadījumiem, kad augsta līmeņa valsts sektora darbinieki tika iecelti cieši saistītos privātā sektora amatos un otrādi; tā kā ES pārvaldes iestādēm lielākā nozīme jāpiešķir ētiskai paraugrīcībai; tā kā Ombuds attiecīgi publicēja valsts pārvaldes principus un ētikas standartus; tā kā daudzas NVO apgalvo, ka Komisija nespēj atrisināt tā dēvēto sistēmiskās darbinieku rotācijas problēmu;
- R. tā kā Ombuds strādā ciešā saistībā ar dažādiem tīkliem, vispazīstamākais no kuriem ir Eiropas ombudu tīkls, ko veido vairāk nekā 94 biroji 35 Eiropas valstīs; tā kā sūdzības, kuru izskatīšana neietilpst Ombuda pilnvaru jomā, tiek nosūtītas tīklā iesaistītajam ombudam, kurš ir vispiemērotākais attiecīgā jautājuma pārbaudīšanai; tā kā 52,5 % saņemto sūdzību tiek nosūtītas citiem tīkla dalībniekiem;
- S. tā kā Parlamenta Lūgumrakstu komiteja ir Eiropas ombudu tīkla pilntiesīga locekle; tā kā 2013. gadā Ombuds Lūgumrakstu komitejai ir pārsūtījis 51 jautājumu izskatīšanu; tā kā 178 lietas tika nosūtītas Komisijai, bet 503 — citām iestādēm un struktūrām;
- T. tā kā Ombuds sadarbojas arī ar citām starptautiskām organizācijām, piemēram, ANO; tā kā Ombuds, Parlaments, Komisija, Pamattiesību aģentūra un Eiropas Invaliditātes forums kopā veido ES pamatsistēmu saskaņā ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām; tā kā šīs pamatsistēmas uzdevums ir aizsargāt Konvenciju un veicināt un uzraudzīt tās īstenošanu ES iestāžu līmenī;
- U. tā kā Ombuda 2013. gada ziņojumā nav precīzu datu par procentuālo daļu sūdzību, kas ietilpa Ombuda pilnvaru jomā, un to daļu, uz kurām Ombuda pilnvaras neattiecas; tā kā visos gada ziņojumos ir svarīgi iekļaut konkrētus skaitļus, lai būtu iespējami salīdzinājumi pa gadiem un viegli varētu saskatīt virzību un tendences attiecībā uz sūdzību pieņemamību vai nepieņemamību; tā kā saskaņā ar ziņojumu no 100 tipiskām saņemtām sūdzībām 68 neattiecās uz Ombuda kompetences jomu un tika nosūtītas vai nu dalībvalstu, vai reģionālajiem ombudiem, Parlamenta Lūgumrakstu komitejai vai citām struktūrām, kas nodarbojas ar sūdzību izskatīšanu, piemēram, Eiropas Komisijai, SOLVIT, organizācijai “Your Europa Advice” vai Eiropas patērētāju aizsardzības centriem; tā kā ir vajadzīga pārraudzības procedūra un informācija par sūdzībām, kas nodotas citām iestādēm vai struktūrām, lai iedzīvotāju jautājumi tiktu risinātas objektīvi, taisnīgi un pieņemamā termiņā;
- V. tā kā no 100 tipiskām saņemtām sūdzībām tikai 32 attiecās uz Ombuda kompetences jomu; tā kā saistībā ar 17 no tām nebija pamata uzsākt izmeklēšanas procedūru (9 tika atzītas par nepieņemamām, bet 8 — par pieņemamām, taču tajās norādītie iemesli nebija pietiekami, lai uzsāktu izmeklēšanas procedūru); tā kā no 100 tipiskām saņemtām sūdzībām 15 tika atzītas par pamatotām izmeklēšanas procedūras uzsākšanai; tā kā saistībā ar 4 no tām konflikts tika atrisināts izmeklēšanas procedūras gaitā, 4 sūdzību izskatīšanas rezultātā tika konstatēts, ka nav pieļautas administratīvas kļūmes, 1 sūdzības rezultātā tika konstatēta administratīva kļūme, bet attiecībā uz 6 sūdzībām tika uzskatīts, ka nav pamata turpināt izmeklēšanas procedūru;
- W. tā kā 80 % (40 lietas) izmeklēšanas procedūru, kurās tika konstatētas kļūmes pārvaldībā, attiecīgajai iestādei tika nosūtītas kritiskas piezīmes, bet 18 % (9 lietas) izmeklēšanas procedūru tika izbeigtas, sagatavojot ieteikumu projektu, kurus iestāde pilnība vai daļēji akceptēja; tā kā vienā lietā (2 %) Ombuds sagatavoja “Eiropas ombuda īpašo ziņojumu par izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas OI/5/2012/BEH-MHZ attiecībā uz *Frontex*”; tā kā Ombuds gadā iesniedz vidēji vienu īpašo ziņojumu;

Ceturtdiena, 2015. gada 15. janvāris

- X. tā kā Parlamentam iesniegtais īpašais ziņojums tika sagatavots pēc visaptverošas un pēc paša iniciatīvas veiktas izmeklēšanas par Frontex pienākumiem attiecībā uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, un tā sagatavošanas galvenais iemesls bija aģentūras atbilde uz Ombuda konkrētiem ieteikumiem par to, kā novērst situāciju, ka patvēruma meklētājiem nav pieejams pārsūdzības mehānisms;
- Y. tā kā īpašais ziņojums ir galējais līdzeklis, ko izmanto Eiropas ombuds, lai risinātu jautājumus saistībā ar Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieļautajām administratīvajām kļūmēm; tā kā Ombudam būtu vairāk jāizmanto savas politiskās pilnvaras un jāattīsta tā rīcībā esošie instrumenti;
- Z. tā kā 2012. gadā 80 % no Ombuda ierosinājumiem tika atbalstīti; tā kā Komisija, uz kuru attiecas proporcionāli visvairāk Ombuda veikto izmeklēšanas procedūru, ņēma vērā 84 % ombuda priekšlikumus; tā kā Ombuds ik gadu publicē izsmelšu pārskatu par to, kā ES iestādes ir atbildējušas uz Ombuda priekšlikumiem par ES pārvaldības uzlabošanu; tā kā neakceptēto Ombuda priekšlikumu procentuālā daļa — 20 % — ir nopietns apdraudējums, kas varētu vēl vairāk mazināt iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas iestāžu efektivitātei;
- AA. tā kā Eiropas Komisija ir iestāde, par kuru Ombuds saņem vairāk sūdzību; tā kā viena no 2013. gadā pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām attiecas uz dokumentiem par Apvienotās Karalistes atbrīvojuma klauzulu saistībā ar ES Pamattiesību hartu;
- AB. tā kā 2013. gadā Ombuda pabeigto izmeklēšanas procedūru vidējais ilgums bija 13 mēneši; tā kā 22 % lietu tika pabeigtas 3 mēnešu laikā, 37 % lietu tika pabeigtas laikposmā no 3 līdz 12 mēnešiem, 14 % lietu — laikposmā no 12 līdz 18 mēnešiem, bet 27 % lietu izmeklēšanas procedūrai bija nepieciešams vairāk nekā 18 mēnešu;
- AC. tā kā Ombuda 2013. gada budžets bija EUR 9 731 371 un tā kā Ombuda štatu sarakstā ir 67 amata vietas, tā kā, lai Ombuda sniegtie pakalpojumi būtu efektīvi un atbildes uz iedzīvotāju sūdzībām tiktu sniegtas ātri, ir jānodrošina pietiekami augsts budžeta un cilvēkresursu līmenis;
- AD. tā kā *Emily O'Reilly* ir pirmā sieviete, kas ievēlta Eiropas ombuda amatā;
1. apstiprina Eiropas ombuda iesniegto 2013. gada ziņojumu un apsveic *Emily O'Reilly* sakarā ar viņas pirmo kā ombudes iesniegto gada ziņojumu, kā arī atzinīgi vērtē viņas apņemšanos turpināt konstruktīvās darba attiecības un sadarbību ar Parlamentu, jo īpaši tā Lūgumrakstu komiteju; atzīst, ka 2013. gads bija pārejas gads un ka gada ziņojuma liela daļa attiecas uz iepriekšējā Eiropas ombuda profesora *Nikiforos Diamandouros* darbu, un izrāda cieņu viņa atstātajam mantojumam;
 2. aņņemas atjaunot Parlamenta praksi aicināt ombudu uz plenārsēdi nekavējoties pēc viņa/viņas ievēlēšanas;
 3. pilnībā atbalsta jaunās ombudes izvirzīto galveno mērķi — palīdzēt nostiprināt pārskatatbildības un pārredzamības struktūras un iestādes Eiropas līmenī, lai veicinātu labu pārvaldību, kas vajadzīga ikvienam ES pilsonim un iedzīvotājam, un uzlabot demokrātijas kvalitāti Savienībā; atgādina par Eiropas ombuda svarīgo uzdevumu, risinot iedzīvotāju problēmas un palīdzot mazināt lielo plaisu starp tiem un ES iestādēm;
 4. uzsver sociālo plašsaziņas līdzekļu kā sakaru kanāla nozīmi un mudina Ombuda darbiniekus tos izmantot plašāk, lai uzlabotu sabiedrības informētību par Ombuda darbību un veicinātu ES iedzīvotāju tiesību ievērošanu; tomēr norāda, ka, digitalizējot Ombuda pakalpojumus, nedrīkstētu atstumt tos iedzīvotājus, kuriem nav piekļuves internetam vai kuri neprot to izmantot; aicina Ombudu īpašu uzmanību pievērst šādu iedzīvotāju vajadzībām, lai ikvienam ES iedzīvotājam nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi un lai tādējādi viņi varētu izmantot visus Ombuda pakalpojumus;

Ceturtdiena, 2015. gada 15. janvāris

5. norāda, ka Ombuda gada ziņojums par 2013. gadu ir pilnveidots un ka papildus tradicionālajai drukātajai versijai pašlaik ir pieejama lejuplādējama interaktīvā versija e-grāmatas formātā; turklāt norāda, ka ziņojums ir sadalīts divās daļās, no kurām vienu daļu veido viegli lasāms teksts, kurā norādīti svarīgākie fakti un skaitļi par Ombuda darbu 2013. gadā, bet otra daļa satur padziļinātu atskaiti par Ombuda 2013. gadā izmeklētajām lietām ⁽¹⁾;
6. cildina šo Ombuda jauno pieeju, kuru pieņēma, lai atspoguļotu vēlmi padarīt šo iestādi cik vien iespējams pieejamu un lietotāju interesēm atbilstošu; mudina ieinteresētās puses izlasīt padziļinātas analīzes iedaļu ar nosaukumu: "Labas pārvaldes prakse: Eiropas ombuda lēmumi 2013. gadā" un nopietni ņemt vērā ombuda apsvērumus un ieteikumus;
7. norāda, ka 2013. gadā visvairāk sūdzību saņēmas no Spānijas (416), kam seko Vācija (269), Polija (248) un Beļģija (153); norāda, ka attiecībā uz uzsāktajām izmeklēšanas procedūrām pa valstīm vadībā ir Beļģija (53), kam seko Vācija (40), Itālija (39) un Spānija (34);
8. norāda, ka ar pārredzamību saistītie jautājumi izskatīti lielākajā daļā izmeklēšanas procedūru (64,3%), kuras Ombuds pabeidzis, kas ir pieaugums salīdzinājumā ar 2012. gadu (52,7%); norāda, ka svarīgākie temati sūdzībās bijuši ētikas jautājumi, iedzīvotāju piedalīšanās ES lēmumu pieņemšanas procesā, ES finansētie projekti, pamattiesības un pakalpojumu kultūra;
9. uzskata, ka pārredzamība, atvērtība, informācijas pieejamība, iedzīvotāju tiesību ievērošana un augsti ētikas standarti ir būtiski, lai izveidotu un saglabātu pilsoņu un pastāvīgo iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas civildienestam; uzsver, ka pašreizējā grūtajā ekonomiskajā situācijā īpaši svarīga ir iedzīvotāju un iestāžu savstarpējā uzticēšanās; piekrīt Ombudam, ka pārredzamība ir progresīvas demokrātijas stūrakmens, jo tā ļauj rūpīgi pārbaudīt publisko iestāžu darbību, novērtēt to veikumu un saukt tās pie atbildības; tāpat piekrīt, ka atklātība un publiska piekļuve dokumentiem veido iestāžu pārbaūtu un līdzsvara sistēmas būtisku daļu; atzīst iedzīvotāju tiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību;
10. norāda, ka ieteikumi un kritiskās piezīmes nav juridiski saistoši, tomēr ES iestādes var tos izmantot, lai atrisinātu problēmas, gūtu pieredzi, kas noderēs turpmāk, un novērstu līdzīgu administratīvu kļūmju atkārtosanos; mudina visas Savienības iestādes, struktūras, birojus un aģentūras pilnībā sadarboties ar Ombudu un nodrošināt tā ieteikumu un kritisko piezīmju pilnīgu ievērošanu; atgādina, ka Pamattiesību hartā (41. pants) kā ES pilsoņu pamattiesības ir paredzētas tiesības uz labu pārvaldību;
11. 11. norāda, ka liela daļa Ombuda īstenoto izmeklēšanas procedūru iepriekšējā gadā (64,3%) attiecās uz Eiropas Komisiju; atzīst, ka Komisija ir iestāde, kuras lēmumi visticamāk tieši ietekmē pilsoņus, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un uzņēmumus, ir likumsakarīgi, ka tā var būt galvenais sūdzību objekts; izprot, ka tālab Komisija ir iestāde, kuras darbību sabiedrība īpaši rūpīgi pārbauda; tomēr ar bažām norāda, ka sūdzību daļa, kas attiecas uz Komisiju, salīdzinājumā ar 2012. gadu, kad tā bija 52,7%, ir palielinājusies; mudina Ombudu izpētīt iemeslus šim pieaugumam, lai uzlabotu Komisijas pārvaldību un tādējādi palielinātu uzticēšanos ES iestādēm kopumā; aicina jauno Komisiju nekavējoties rīkoties, lai uzlabotu pašreizējo veikumu nolūkā samazināt par Komisiju iesniegto sūdzību skaitu; uzskata, ka Komisijas dalība tādās nepārredzamās struktūrās kā, piemēram, trijotne, neveicina pārredzamību un pārskatatbildību Savienībā, kā arī neatbilst subsidiaritātes principam;
12. ar bažām konstatē, ka sūdzību procentuālais daudzums, kuras attiecas uz ES aģentūrām, ir gandrīz dubultojies, proti, no 12,5% 2012. gadā līdz 24% 2013. gadā; ierosina, lai Ombuds norāda, vai šis pieaugums ir izveidojies tāpēc, ka sabiedrība ir labāk informēta par sūdzību procedūrām, vai arī to izraisījuši citi faktori piemēram, tas, ka ES aģentūras, iespējams, neņem vērā Ombuda ieteikumus, kas sniegti iepriekšējos gados; mudina Ombudu novērot notikumu attīstību aģentūrās un savlaicīgi par to ziņot; atbalsta Ombuda plānus pārbaudīt dažādas aģentūras, lai uzsvērtu labas pārvaldības, pareizas sūdzību izskatīšanas un pakalpojumu kultūras nozīmīgumu;

⁽¹⁾ <http://www.ombudsman.europa.eu/en/activities/annualreports.faces>

Ceturtdiena, 2015. gada 15. janvāris

13. ar prieku norāda, ka sūdzības attiecībā uz Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) ir samazinājušās vairāk nekā uz pusi no 16,8 % 2012. gadā līdz 7,1 % 2013. gadā; tāpat pauž gandarījumu, ka to sūdzību procentuālais daudzums, kuras attiecas uz Eiropas Parlamentu, ir samazinājies no 5,2 % 2012. gadā līdz 4,3 % 2013. gadā; atzinīgi vērtē Ombuda un EPSO darbu, lai samazinātu sūdzību skaitu par šo aģentūru;

14. norāda, ka Ombuds 2013. gadā publicēja Eiropas labas administratīvās prakses kodeksa atjauninātu versiju; aicina visas iestādes pilnībā ievērot un īstenot šo kodeksu; aicina jauno Komisiju pieņemt kopīgus un saistošus noteikumus un principus par administratīvo procedūru ES pārvaldē un šajā sakarībā jo īpaši aicina iesniegt regulas projektu; atgādina, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants nosaka, ka "ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un saprātīgos termiņos veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās";

15. mudina visas ES iestādes, struktūras un aģentūras uzlabot savu veikumu, padziļinot apņemšanos attiecībā uz labu pārvaldību un principiem attiecībā uz iedzīvotājiem sniedzamo pakalpojumu kultūru, aicina tās palīdzēt Ombudam, ātri reaģējot uz tā veikto izmeklēšanu un ciešāk sadarbojoties ar to, lai saīsinātu sūdzību izmeklēšanas procedūru termiņus; atbalsta Ombudu centienos vēl vairāk paātrināt izmeklēšanas procedūras un saīsināt atbilžu sniegšanai nepieciešamo laika periodu, lai savlaicīgi un pienācīgi sniegtu pakalpojumus iedzīvotājiem, kas īsteno savas tiesības;

16. norāda, ka 2012. gadā kopumā tika izpildīti 80 % no Ombuda ieteikumiem, un tas ir nedaudz mazāk kā 2011. gadā, kad tika izpildīti 82 % ieteikumu; atbalsta Ombuda centienus uzlabot izpildīto ieteikumu procentuālo daļu; īpaši mudina Komisiju pielikt visas pūles, lai uzlabotu izpildīto ieteikumu procentuālo daļu; ir nobažījies par to, ka neizpildītie ieteikumi veido 20 %, un mudina Savienības iestādes, struktūras, birojus vai aģentūras pieņemamā termiņā atbildēt un reaģēt uz Ombuda kritiskajām piezīmēm un veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai uzlabotu, reaģēšanas kvotu, nekavējoties izpildot Ombuda ieteikumus un ņemot vērā kritiskās piezīmes; sagaida, ka nākamajā Ombuda gada ziņojumā tiks sniegta precīza informācija par ieteikumu izpildi 2013. gadā,

17. norāda, ka Ombuds konstatēja kļūmes pārvaldībā 10,8 % no 2013. gadā pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām un ka 80 % no šīm lietām attiecīgajai iestādei nosūtītas kritiskas piezīmes; norāda, ka tikai 18 % gadījumu, kas saistīti ar administratīvām kļūmēm, Ombuda ieteikumu projektus iestāde pilnībā vai daļēji akceptēja;

18. norāda, ka Ombuds iesniedzis Parlamentam vienu īpašo ziņojumu par to, ka *Frontex* aģentūrā nav mehānisma sūdzību izskatīšanai par pamattiesību pārkāpumiem, kas izriet no aģentūras darba; ir pārliecināts, ka šis īpašais ziņojums tiks apskatīts ziņojumā, kas jāsagatavo Parlamenta Lūgumrakstu komitejai sadarbībā ar tā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju;

19. mudina Ombudu padziļināt attiecības un sadarbību ar dažādiem tīkliem, jo īpaši Eiropas ombudu tīklu un ES pamatsistēmu saskaņā ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām; atgādina par Parlamenta aicinājumu Lūgumrakstu komitejas 2012. gada ziņojumā Parlamentam izveidot tīklu, ar kura starpniecību apvienotu lūgumrakstu komitejas dalībvalstīs, kas varētu papildināt Eiropas ombudu tīklu;

20. atgādina, ka Lūgumrakstu komiteja ir abu iepriekš minēto tīklu pilntiesīga locekle; norāda, ka 2013. gadā Ombuds pārsūtīja Lūgumrakstu komitejai 51 sūdzību; uzskata — ņemot vērā paralēli veikto un reizēm papildinošo darbu, ko Lūgumrakstu komiteja veic ES tiesību aktu pienācīgas īstenošanas nodrošināšanai ikvienā pārvaldības līmenī, tai būtu jāatvēl vairāk resursu, rīkojoties analogiski kā Eiropas ombuda gadījumā;

Ceturtdiena, 2015. gada 15. janvāris

21. pieņem zināšanai Ombuda jauno stratēģiju "Gaidot 2019. gadu", ko veido trīs galvenie pīlāri, raksturojot tos ar vārdiem ietekme, nozīmīgums un pamanāmība; izprot, ka Ombuda nodoms ir panākt lielāku ietekmi, veicot stratēģisku pētījumu par sistēmiskām problēmām, nostiprināt Ombuda lomu, aktīvi iesaistoties svarīgākajās ES mēroga diskusijās, kā arī palielināt iestādes pamanāmību, palielinot tās iesaisti attiecībās ar ieinteresētajām personām un pievēršot uzmanību svarīgākajām lietām;
22. mudina Ombudu turpināt centienus, lai uzlabotu sakaru kanālus un izmantotu pieredzi, kas gūta Eiropas Pilsoņu gadā (2013. gads), un uzlabot informācijas sniegšanu Eiropas iedzīvotājiem, lai tie būtu pienācīgi informēti par Ombuda sniedzamajiem pakalpojumiem un kompetenču jomu;
23. atkārtoti uzsver, cik svarīga ir Eiropas pilsoņu iniciatīva kā jauns instruments, kas ļauj pilsoņiem tieši iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā, sagatavojot Eiropas tiesību aktus;
24. atzinīgi vērtē nozīmīgu izmeklēšanas procedūru skaitu, kuras Ombuds ir uzsācis, piemēram, izmeklēšanas procedūras attiecībā uz pārredzamības trūkumu Transatlantiskās tirdzniecības un ieguldījumu partnerības (TTIP) sarunās, informantu darbībām ES iestādēs, pārredzamības trūkumu Komisijas ekspertu grupās, darbinieku rotācijas un interešu konfliktu gadījumiem starp publisko un privāto sektoru, pamattiesībām kohēzijas politikā un Eiropas pilsoņu iniciatīvu; gaida šo izmeklēšanas procedūru rezultātus;
25. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības Padomes lēmumu publicēt ES sarunu norādes attiecībā uz pašlaik starp ES un ASV notiekošajām sarunām par TTIP; tāpat atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu publicēt vairāk tekstu, kurus ES apspriež sarunās, un atļaut plašāku piekļuvi citiem dokumentiem saistībā ar sarunām par TTIP; uzskata, ka TTIP sarunu pārredzamības uzmanīga novērošana ir nostiprinājusi Ombuda kā ES pārredzamības uzrauga lomu; apstiprina Ombuda aicinājumu īstenot pārredzamu politikas pieeju un informācijas kampaņu par TTIP, kas jāpieņem Eiropas iestādēm; aņņemas sekot apspriešanas rezultātiem par TTIP pārredzamību, cita starpā apsverot lūgumrakstus, kas saņemti saistībā ar šo jautājumu, īpaši ņemot vērā TTIP un citu tirdzniecības sarunu iespējamo ietekmi uz Eiropas iedzīvotāju dzīvi;
26. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī to ombudiem vai līdzīgām kompetentajām struktūrām.